

การวิเคราะห์ตัวแปรจำแนกกลุ่มไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

อรวรรณ ปันทะนะ*

กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม พิษณุโลก 65000

*อีเมลของผู้ประพันธ์บรรณกิจ: orawan.pant@psru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการไม่สำเร็จการศึกษาและตัวแปรจำแนกกลุ่มไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด 2) ศึกษาตัวแปรที่ดีที่สุดในการจำแนกกลุ่มและสร้างสมการจำแนกกลุ่มไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ชั้นปีที่ 5 (เข้ารหัส 60) และชั้นปีที่ 4 (เข้ารหัส 61) ที่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด จำนวน 317 คน และไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด จำนวน 181 คน รวมทั้งสิ้น 498 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ตัวแปรจำแนกกลุ่ม ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1) ตัวแปรจำแนกกลุ่มนักศึกษาที่ไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด พบว่า กลุ่มสำเร็จการศึกษาตามระยะเวลา มีระดับการรับรู้เกี่ยวกับตัวแปรจำแนกการสำเร็จการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.69$) โดยด้านอาจารย์ผู้สอน มีระดับการรับรู้สูงสุด ($\bar{x} = 2.88$) รองลงมาคือ ด้านสถานศึกษา ($\bar{x} = 2.71$) และด้านตัวนักศึกษา ($\bar{x} = 2.59$) กลุ่มไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลา มีระดับการรับรู้เกี่ยวกับตัวแปรจำแนกการสำเร็จการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.25$) โดยด้านตัวนักศึกษา มีระดับการรับรู้สูงสุด ($\bar{x} = 3.27$) รองลงมาคือ ด้านอาจารย์ผู้สอน ($\bar{x} = 3.24$) และด้านสถานศึกษา ($\bar{x} = 3.23$)

2) ตัวแปรที่ดีที่สุดในการจำแนกกลุ่มนักศึกษาที่ไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด ได้แก่ ปัจจัยด้านตัวนักศึกษา และปัจจัยด้านสถานศึกษา ซึ่งเขียนเป็นสมการจำแนกในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

สมการจำแนกกลุ่มในรูปคะแนนดิบ

$$Y = -2.92 + 0.66X_1 + 0.35X_2$$

สมการจำแนกกลุ่มในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$ZY = 0.75ZX_1 + 0.40ZX_2$$

คำสำคัญ: การวิเคราะห์ตัวแปรจำแนก กลุ่มไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด

A Discriminant Analysis of Pibulsongkram Rajabhat University's Undergraduate Students Who did not Graduate on Time

Orawan Pantana *

Education Services Division, Pibulsongkram Rajabhat University, Phitsanulok 65000, Thailand

*Corresponding author's e-mail: orawan.pant@psru.ac.th

Abstract

The objectives of this research were to (1) study non-graduating and discriminant variables of Pibulsongkram Rajabhat University's undergraduate students who did not graduate on time requirements for graduation (2) study the best variables to classify non-graduating students and create the discriminant equation of Pibulsongkram Rajabhat University's undergraduate students who did not graduate on time requirements for graduation.

The samples were 317 students of year 5 undergraduates in regular program (academic year 2017) and year 4 undergraduates (academic year 2018) who graduated on time and another 181 undergraduate students who did not graduate on time requirements for graduation, 498 students of the total. The research tool was questionnaire. Data analysis statistics were mean, standard deviation and discriminant analysis. The results were as follows.

1) The discriminant variables of undergraduate students who did not graduate on time requirements for graduation were found that students who graduated on time had an awareness of discriminant variables at moderate level ($\bar{x} = 2.69$). The aspects with the highest level of awareness were instructors ($\bar{x} = 2.88$), an institution ($\bar{x} = 2.71$) and a student ($\bar{x} = 2.59$) respectively. Students who did not graduate on time requirements for graduation had an awareness of discriminant variables at moderate level ($\bar{x} = 3.25$). The aspects with the highest level of awareness were a student ($\bar{x} = 3.27$), instructors ($\bar{x} = 3.24$), and an institution ($\bar{x} = 3.23$) respectively.

2) The best two variables to classify students who did not graduate on time requirements for graduation were student factor and institution factor, which could be written as discriminant equations in the form of raw data and standard score as the following.

Classification of equation: Raw data

$$Y = -2.92 + 0.66X_1 + 0.35X_2$$

Classification of equation: Standard score

$$ZY = 0.75ZX_1 + 0.40ZX_2$$

Keywords: A discriminant analysis, students not graduate on time requirements for graduation

บทนำ

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม เป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏต้นแบบ ที่น้อมนำคุณธรรม จริยธรรมและความรู้ตามแนวพระราชดำริบูรณาการกับการปฏิบัติภารกิจ การผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ทำให้ชุมชนเข้มแข็งพร้อมก้าวสู่ประชาคมอาเซียน โดยมีพันธกิจ คือ เพิ่มคุณภาพการผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม แบบบูรณาการโดยการน้อมนำคุณธรรม จริยธรรมและความรู้ตามแนวพระราชดำริ ผลิตบัณฑิตโดยเน้นบัณฑิตนักปฏิบัติ ด้วยกระบวนการบูรณาการการวิจัยและพัฒนาแก้ปัญหาท้องถิ่น สร้างองค์ความรู้ด้วยหลักสูตรที่สามารถรองรับสถานการณ์ปัจจุบัน และการเปลี่ยนแปลงในอนาคต และจัดกระบวนการภายในโดยเน้นการบริหารจัดการตัวเอง เพื่อพัฒนาองค์การอย่างยั่งยืน (มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม, 2560) แต่ผลจากการศึกษาพบว่า การจัดการศึกษาในประเทศไทยกำลังประสบปัญหาหลายด้าน อาทิ ระบบการจัดการศึกษา คุณภาพของการจัดการศึกษา และการเรียนไม่สำเร็จตามระยะเวลาที่กำหนด เป็นต้น โดยปัญหาดังกล่าวหลายหน่วยงานได้ให้ความสำคัญต่อการแก้ไขปัญหาแต่พบว่าไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร การจัดการศึกษานับว่าเป็นการลงทุนอย่างหนึ่ง ทั้งทางกำลังคน กำลังเงินและวัสดุอุปกรณ์ อันก่อให้เกิดการเพิ่มผลผลิตของประเทศในส่วนรวม การลงทุนทางการศึกษานั้นต้องใช้จ่ายเงินจำนวนมากเพื่อให้ประเทศมีกำลังคนที่มีประสิทธิภาพ ถ้าการลงทุนทางการศึกษาได้ผลไม่คุ้มค่า ไม่ตรงตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ แสดงว่าการลงทุนนั้นสูญเปล่า (จารุณี มงคลแก้ว, 2553) ซึ่งตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาทางมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม พบว่าประสบปัญหาในประเด็นของนักศึกษาไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด และมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นเรื่อยๆ โดยงานทะเบียนและประมวลผลการศึกษาดำเนินการตรวจสอบการสำเร็จการศึกษาของนักศึกษา ซึ่งตรวจสอบการสำเร็จการศึกษาจะต้องตรวจสอบความถูกต้องของทุกกระบวนการในเล่มหลักสูตรของมหาวิทยาลัยที่มีลำดับชั้นและจำนวนหน่วยกิตในหมวดศึกษาทั่วไป วิชาแกน วิชาเอก วิชาเลือกเสรี ตามสัดส่วนและเงื่อนไขของหลักสูตรที่กำหนดไว้ในหลักสูตร และขออนุมัติสำเร็จการศึกษาให้แก่ นักศึกษา ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ในแต่ละภาคการศึกษามีนักศึกษาส่งคำร้องขอสำเร็จการศึกษาเป็นจำนวนมากขึ้น โดยเฉพาะภาคการศึกษาที่สองของทุกปีการศึกษา จากการตรวจสอบของงานทะเบียนและประมวลผลการศึกษา พบว่ามีนักศึกษาที่ไม่สำเร็จการศึกษาจำนวนมาก โดยมาจากหลายสาเหตุ สาเหตุหนึ่งมาจากความเครียด ซึ่งเป็นตัวกระตุ้นทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งทางร่างกายและจิตใจ ปัญหาจากตัวนักศึกษาเอง ปัญหาครอบครัว ปัญหาทางเศรษฐกิจ ปัญหาการเรียน สาเหตุเหล่านี้ส่งผลให้นักศึกษาไม่สำเร็จการศึกษา ข้อมูลสถิตินักศึกษา จากงานทะเบียนและประมวลผลการศึกษา พบว่ามีนักศึกษาที่ไม่สำเร็จการศึกษา ไม่เป็นไปตามหลักสูตร ในปีการศึกษา 2560-2561 คิดเป็นร้อยละ 33.61 ปีการศึกษา 2561-2562 คิดเป็นร้อยละ 33.41 ปีการศึกษา 2562-2563 คิดเป็นร้อยละ 30.30 และปีการศึกษา 2563-2564 คิดเป็นร้อยละ 29.74 ตามลำดับ

จากข้อมูลนักศึกษาดังกล่าวแสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่ไม่สำเร็จการศึกษาเป็นจำนวนมาก แม้จะมีแนวโน้มลดลงแต่ก็ยังมีสัดส่วนที่สูงอยู่ ซึ่งเป็นปัญหาต่อการจัดการเรียนการสอนและการจัดสรรงบประมาณของมหาวิทยาลัย และนักศึกษาที่ไม่สำเร็จการศึกษาตามเกณฑ์เหล่านี้ต้องมีค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาเพิ่มมากขึ้น จากการที่ต้องใช้เวลาในการศึกษามากขึ้น จึงเป็นการสูญเสียทั้งในเรื่องเวลาและการเงิน ในส่วนของมหาวิทยาลัยเองก็ต้องสูญเสียทรัพยากรเพื่อมาดูแลนักศึกษาเพิ่มขึ้น ในแต่ละสถาบันยังคงมีนักศึกษาจำนวนไม่น้อยที่ไม่สามารถจบการศึกษาตามหลักสูตรที่ทางสถาบันได้กำหนดไว้ โดยอาจเกิดจากหลายปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาการเป็นนักศึกษา (วิชญ์ อ่วมสอาด, 2555) อาทิ ด้านสภาพแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคม ความต้องการความสนใจ และความมุ่งหมายต่อวิชาที่เรียน ปัญหาเกี่ยวกับตัวผู้เรียน ความพร้อมในการเรียนรู้ สภาพแวดล้อมมีเสียงดัง เนื้อหาวิชายากเกินไป การปรับตัวให้เข้ากับสภาพห้องเรียนใหม่ไม่ได้ แบ่งเวลาเรียนไม่เหมาะสม ขาดความพยายาม ขาดความตั้งใจในการเรียน ปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนในห้องไม่ได้ และความแตกต่างระหว่างบุคคล อาจเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการวางแผนจัดการเรียนการ

สอน เพราะสิ่งต่างๆ เหล่านี้อาจเป็นปัญหาที่ทำให้การเรียนการสอนไม่สัมฤทธิ์ผล อาจารย์ผู้สอนก็เป็นองค์ประกอบที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งที่ทำให้การเรียนการสอนประสบผลสัมฤทธิ์สูงสุด แต่อาจจะมีปัญหาบางประการที่จะทำให้การเรียนการสอนไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควรอันอาจเนื่องมาจากการเตรียมการสอนของอาจารย์ผู้สอนไม่ดีพอ อาทิ สอนไม่ตรงเวลา วิธีการสอนไม่น่าสนใจ สอนเร็วเกินไป เนื้อหาวิชาไม่สอดคล้องกัน สิ่งต่างๆ เหล่านี้อาจารย์ผู้สอนต้องจัดให้หมดไปเพื่อจะทำให้การเรียนการสอนบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ สภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษามีส่วนช่วยสนับสนุนด้านการเรียนการสอน อาทิ ต้องมีสถานที่พักผ่อนเพียงพอ มีโรงอาหารที่สะอาด ห้องสมุด มีทุนการศึกษา กิจกรรมหลากหลายตรงกับความต้องการของนักศึกษา พร้อมทั้งต้องมีการดูแลเอาใจใส่จากอาจารย์ซึ่งสิ่งเหล่านี้ควรจัดให้เพียงพอและเหมาะสม เพื่อช่วยในการสนับสนุนเพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น (สุรรัตน์ เสือน้อย, 2555) ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการวิเคราะห์ตัวแปรจำแนกกลุ่มไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม เพื่อนำตัวแปรเหล่านั้นมาวิเคราะห์สาเหตุ และหากสถาบันได้รับทราบถึงปัญหาหรือปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลให้นักศึกษาไม่สามารถสำเร็จการศึกษาได้ตามหลักสูตรแล้วนั้น ทางสถาบันยังสามารถนำองค์ความรู้ที่ได้ไปกำหนดหรือวางแผนในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา หลักสูตรของทางสถาบัน รวมถึงการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา การแนะแนวหรือการจัดกิจกรรมต่างๆ ต่อไปเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของนักศึกษา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการรับรู้ของนักศึกษาที่ไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด
2. เพื่อสร้างสมการจำแนกกลุ่มที่ดีที่สุดสำหรับจำแนกสถานะนักศึกษา

ระเบียบวิธีวิจัย

1. ประชากร คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ชั้นปีที่ 5 (เข้าหัส 60) และชั้นปีที่ 4 (เข้าหัส 61) รวมทั้งสิ้น 2,100 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ที่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด จำนวน 317 คน และไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด จำนวน 181 คน รวมทั้งสิ้น 498 คน คำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ เครจซี่และมอร์แกน (Krecie & Morgan) โดยคาดว่าสัดส่วนของลักษณะที่สนใจประชากรเท่ากับ 0.5 และระดับความเชื่อมั่น 95%

ตารางที่ 1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลา		ไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลา		รวม	
ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1,769	317	331	181	2,100	498

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรพยากรณ์ (Independent Variables) คือ ปัจจัยด้านตัวนักศึกษา ปัจจัยด้านสถานศึกษา และปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน

3.2 ตัวแปรเกณฑ์ (Dependent Variables) คือ การไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด จำแนกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มสำเร็จการศึกษาตามระยะเวลา และกลุ่มไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด

4. เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม โดยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย ศึกษาข้อคำถามจากรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำมาสรุปเป็นแบบสอบถาม แบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามแบบสำรวจรายการ (Check List) ข้อมูลด้านสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ คณะที่ศึกษา สถานภาพครอบครัว รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน เกรดเฉลี่ยสะสม และการเข้าค่าลงทะเบียนเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ใช้สำหรับสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวแปรจำแนกการไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม แบ่งระดับความสำคัญ เป็น 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิดเพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

5. การวิเคราะห์ข้อมูลใช้เทคนิคการวิเคราะห์ตัวแปรจำแนกกลุ่ม (Discriminant analysis) แบบขั้นตอน (Stepwise Method) โดยวิธี Wilk's lamda เพื่อสร้างสมการจำแนกประเภทในรูปของคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน และวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ประเมินสมการจำแนกประเภท ได้แก่ ค่าไอเกน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอล ค่าวิลค์ แลมบ์ดา และสถิติทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square test)

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลด้านสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม กลุ่มสำเร็จการศึกษาตามระยะเวลา จำนวน 317 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 203 คน คิดเป็นร้อยละ 64.04 เป็นคณะครุศาสตร์ จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 23.97 ส่วนใหญ่อยู่กับบิดา-มารดา จำนวน 201 คน คิดเป็นร้อยละ 63.41 ผู้ปกครองมีได้รายต่อเดือน 10,000 – 20,000 บาท จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 41.32 เกรดเฉลี่ยสะสม 3.01 – 3.50 จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 32.81 และชำระค่าลงทะเบียนเรียนโดยใช้เงินรายได้ของผู้ปกครอง จำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 53.63 กลุ่มไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลา จำนวน 181 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 65.75 เป็นคณะสังคมศาสตร์และการพัฒนาท้องถิ่น จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 23.20 ส่วนใหญ่อยู่กับบิดา-มารดา จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 55.25 ผู้ปกครองมีได้รายต่อเดือน น้อยกว่า 10,000 บาท จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 46.41 เกรดเฉลี่ยสะสม 3.01 – 3.50 จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 42.54 และชำระค่าลงทะเบียนเรียนโดยใช้เงินรายได้ของผู้ปกครอง จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 42.54 ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละด้านสถานภาพของนักศึกษา จำแนกตามกลุ่มการสำเร็จการศึกษา (n = 498)

ข้อมูลด้านสถานภาพ (n = 498)	สำเร็จการศึกษาตาม ระยะเวลา (n ₁ = 317)		ไม่สำเร็จการศึกษาตาม ระยะเวลา (n ₂ = 181)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ				
ชาย	114	35.96	62	34.25
หญิง	203	64.04	119	65.75
รวม	317	100	181	100.00
คณะที่ศึกษา				
ครุศาสตร์	76	23.97	11	6.08
เทคโนโลยีการเกษตรและอาหาร	12	3.79	9	4.97
เทคโนโลยีอุตสาหกรรม	19	5.99	18	9.94
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	42	13.25	29	16.02
วิทยาการจัดการ	69	21.77	35	19.34
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	36	11.36	37	20.44
สังคมศาสตร์และการพัฒนาท้องถิ่น	63	19.87	42	23.20
รวม	317	100	181	100.00
สถานภาพครอบครัว				
อยู่กับบิดา-มารดา	201	63.41	100	55.25
อยู่กับญาติพี่น้องหรือผู้ปกครอง	25	7.89	24	13.26
อยู่หอพัก/ บ้านเช่า ห้องเช่า	79	24.92	38	20.99
มีบ้านของตนเอง	12	3.79	19	10.50
รวม	317	100	181	100.00
รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน				
น้อยกว่า 10,000 บาท	126	39.75	84	46.41
10,000 – 20,000 บาท	131	41.32	65	35.91
20,001 – 25,000 บาท	19	5.99	13	7.18
25,000 บาท ขึ้นไป	41	12.93	19	10.50
รวม	317	100	181	100.00
เกรดเฉลี่ยสะสม				
2.00 – 2.50	63	19.87	16	8.84
2.51 – 3.00	86	27.13	44	24.31
3.01 – 3.50	104	32.81	77	42.54
3.51 ขึ้นไป	64	20.19	44	24.31
รวม	317	100	181	100.00
การชำระค่าลงทะเบียนเรียน				
ชำระโดยใช้เงินรายได้ของตนเอง	43	13.56	31	17.13
ชำระโดยใช้เงินรายได้ของผู้ปกครอง	170	53.63	77	42.54
ชำระโดยการกู้ยืม	94	29.65	72	39.78
ชำระโดยได้รับทุนการศึกษา	10	3.15	1	0.55
รวม	317	100	181	100.00

จากตารางที่ 3 เป็นการวิเคราะห์เกี่ยวกับค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในระดับการรับรู้ พบว่า กลุ่มสำเร็จการศึกษาตามระยะเวลา มีระดับการรับรู้เกี่ยวกับตัวแปรจำแนกการสำเร็จการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.69$, S.D. = 0.93) เมื่อพิจารณารายด้านที่มีระดับการรับรู้สูงสุดคือ ด้านอาจารย์ผู้สอน ($\bar{X} = 2.88$, S.D. = 1.06) รองลงมาคือ ด้านสถานศึกษา ($\bar{X} = 2.71$, S.D. = 1.10) และด้านตัวนักศึกษา ($\bar{X} = 2.59$, S.D. = 1.14) ตามลำดับ

กลุ่มไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลา มีระดับการรับรู้เกี่ยวกับตัวแปรจำแนกการสำเร็จการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.25$, S.D. = 0.99) เมื่อพิจารณารายด้านที่มีระดับการรับรู้สูงสุดคือ ด้านตัวนักศึกษา ($\bar{X} = 3.27$, S.D. = 1.13) รองลงมาคือด้านอาจารย์ผู้สอน ($\bar{X} = 3.24$, S.D. = 1.10) และด้านสถานศึกษา ($\bar{X} = 3.23$, S.D. = 1.16) ตามลำดับ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน รายด้านของตัวแปรจำแนกกลุ่มการสำเร็จการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง (n = 498)

ตัวแปร	สำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลา (n ₁ = 317)			ไม่สำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลา (n ₂ = 181)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการรับรู้	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการรับรู้
ตัวนักศึกษา	2.59	1.14	ปานกลาง	3.27	1.13	ปานกลาง
สถานศึกษา	2.71	1.10	ปานกลาง	3.23	1.16	ปานกลาง
อาจารย์ผู้สอน	2.88	1.06	ปานกลาง	3.24	1.10	ปานกลาง
รวม	2.69	0.93	ปานกลาง	3.25	0.99	ปานกลาง

ตอนที่ 2 ผลการสร้างสมการจำแนกกลุ่ม

การศึกษาตัวแปรจำแนกการไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนดด้วยการทดสอบเมตริกความแปรปรวนและค่าความแปรปรวนของตัวแปรจำแนกกลุ่ม พบว่า มีค่า Box's M เท่ากับ 5.80 ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ความแปรปรวนและค่าความแปรปรวนร่วมของตัวแปรจำแนกนั้นไม่มีความแตกต่างกัน นั่นคือ ข้อมูลที่มีอยู่เหมาะสมที่จะใช้เทคนิคการวิเคราะห์ตัวแปรจำแนกกลุ่มได้ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4 การทดสอบเมตริกความแปรปรวนและค่าความแปรปรวนของตัวแปรอิสระ (n = 498)

Box's M	5.80
F Approx.	1.93
df1	3.00
df2	4546013.30
Sig.	0.12

การทดสอบตัวแปรจำแนกกลุ่มไม่มีความสัมพันธ์ร่วมเชิงพหุเชิงเส้น พบว่า ค่า Tolerance มีค่าเข้าใกล้ 1 และค่า VIF ไม่ได้เข้าใกล้ 10 นั่นคือ ตัวแปรจำแนกไม่มีความสัมพันธ์ร่วมเชิงพหุเชิงเส้น ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 5 การทดสอบตัวแปรจำแนกกลุ่มไม่มีความสัมพันธ์ร่วมเชิงพหุเชิงเส้น (n = 498)

ตัวแปร		Collinearity Statistics	
		Tolerance	VIF
X ₁	ตัวนักศึกษา	0.56	1.78
X ₂	สถานศึกษา	0.47	2.11
X ₃	อาจารย์ผู้สอน	0.64	1.56

ผลการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรจำแนกการไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม พบว่า มีจำนวน 3 คู่ มีค่าอยู่ระหว่าง 0.47 ถึง 0.65 ซึ่งมีความสัมพันธ์ทางบวก มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงที่สุดคือ ปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน (X₃) กับปัจจัยด้านสถานศึกษา (X₂) ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.65 และตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำที่สุดคือ ปัจจัยด้านสถานศึกษา (X₂) กับปัจจัยด้านตัวนักศึกษา (X₁) ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.47 ตามลำดับ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 6 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรจำแนกการไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม (n = 498)

ตัวแปร	X ₁	X ₂	X ₃
X ₁	1	0.47**	0.58**
X ₂		1	0.65**
X ₃			1.00

** ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ตัวแปรที่ดีในการจำแนกกลุ่มและสมการจำแนกกลุ่มการไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

การวิเคราะห์ตัวแปรที่ดีในการจำแนกกลุ่มนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาและไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ใช้วิธีการวิเคราะห์ตัวแปรจำแนกกลุ่มแบบ Stepwise Method พิจารณาค่าวิคัล แลมบ์ดา (Λ) ซึ่งเป็นสถิติที่ช่วยทดสอบนัยสำคัญในการจำแนกกลุ่มของตัวแปรพยากรณ์แต่ละตัว โดยตัวแปรที่มีค่าสูงสุดคือ ปัจจัยด้านตัวนักศึกษา (X₁) มีค่าเท่ากับ 0.92 รองลงมาคือ ปัจจัยด้านสถานศึกษา (X₂) มีค่าเท่ากับ 0.91 ปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน (X₃) มีค่าเท่ากับ 0.95 ซึ่งสามารถจำแนกกลุ่มได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ตัวแปรจำแนกที่ดีในการจำแนกกลุ่มการไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม (n = 498)

ตัวแปร	ค่าวิคัล แลมบ์ดา (Λ)	Sig.
ปัจจัยด้านตัวนักศึกษา (X ₁)	0.92	0.00
ปัจจัยด้านสถานศึกษา (X ₂)	0.91	0.00

** ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรในสมการจำแนกกลุ่มการไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม โดยใช้วิธีการวิเคราะห์จำแนก

(Discriminant Analysis) แบบ Stepwise Method พบว่า ค่าไอแกน เท่ากับ 0.09 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอล เท่ากับ 0.29 ค่าวิลค์แลมบ์ดา เท่ากับ 0.91 แสดงให้เห็นว่าสมการสามารถจำแนกกลุ่มนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาและไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนดได้ ซึ่งสามารถเขียนสมการจำแนกได้ ดังนี้

สมการจำแนกกลุ่มในรูปคะแนนดิบ

$$Y = -2.92 + 0.66X_1 + 0.35X_2$$

สมการจำแนกกลุ่มในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z_Y = 0.75Z_{X1} + 0.40Z_{X2}$$

สมการนี้มีค่าเฉลี่ยของสมการจำแนกกลุ่ม (Group Centroids)

กลุ่มนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลา ได้เท่ากับ -0.23

กลุ่มนักศึกษาที่ไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลา ได้เท่ากับ 0.40

ซึ่งสามารถใช้ค่าเฉลี่ยของสมการจำแนกนี้เป็นเกณฑ์ในการจำแนกกลุ่มนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาและไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนดได้ โดยการแทนค่าตัวแปรต่างๆ ในสมการ ค่าที่ได้ใกล้เคียงของกลุ่มใดก็จัดอยู่ในกลุ่มนั้นๆ ดังตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 8 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรในสมการจำแนกกลุ่มการไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม โดยใช้วิธีการวิเคราะห์จำแนก (Discriminant Analysis) แบบ Stepwise Method (n = 498)

ปัจจัย	ค่าสัมประสิทธิ์การจำแนก	
	คะแนนดิบ	คะแนนมาตรฐาน
ปัจจัยด้านตัวนักศึกษา (X_1)	0.66	0.75
ปัจจัยด้านสถานศึกษา (X_2)	0.35	0.40
ค่าคงที่ (Constant)	-2.92	
ค่าเฉลี่ยของสมการจำแนกกลุ่ม (Group Centroids)		
กลุ่มนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลา		-0.23
กลุ่มนักศึกษาที่ไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลา		0.40
$\lambda = 0.09$ $R_c = 0.294$ $\Lambda = 0.91$ $X^2 = 44.88$ $df = 2$ $Sig. = 0.00$		

จำนวนและร้อยละของกลุ่มนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาและไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนดได้ถูกต้อง โดยใช้สมการจำแนกกลุ่มตัวแปรจำแนกที่ดีที่สุด 2 ตัวแปร พบว่า สมการจำแนกสามารถทำนายกลุ่มนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนดได้ถูกต้อง 191 คน คิดเป็นร้อยละ 60.30 และสมการจำแนกสามารถทำนายกลุ่มนักศึกษาที่ไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนดได้ถูกต้อง 123 คน คิดเป็นร้อยละ 68.00 โดยเฉลี่ยสมการจำแนกสามารถทำนายการเป็นสมาชิกกลุ่มไม่สำเร็จการศึกษาได้ร้อยละ 63.10 ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของการจำแนกกลุ่มนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาและไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนดได้ถูกต้อง โดยใช้สมการจำแนกกลุ่มตัวแปรจำแนกที่ดีที่สุด 2 ตัวแปร (n = 498)

กลุ่ม	ทำนายการเป็นสมาชิกกลุ่ม				จำนวน
	สำเร็จการศึกษาตาม		ไม่สำเร็จการศึกษาตาม		
	ระยะเวลา		ระยะเวลา		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลา	191	60.30	126	39.70	317
ไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลา	58	32.00	123	68.00	181
ทำนายการเป็นสมาชิกกลุ่มได้ถูกต้อง ร้อยละ 63.10					

สรุปผลการศึกษา

1. ตัวแปรจำแนกกลุ่มการสำเร็จการศึกษา พบว่า กลุ่มนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลา มีระดับการรับรู้เกี่ยวกับตัวแปรจำแนกการสำเร็จการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านที่มีระดับการรับรู้สูงสุดคือ ด้านอาจารย์ผู้สอน รองลงมาคือ ด้านสถานศึกษา และด้านตัวนักศึกษา ตามลำดับ กลุ่มนักศึกษาที่ไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลา มีระดับการรับรู้เกี่ยวกับตัวแปรจำแนกการสำเร็จการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านที่มีระดับการรับรู้สูงสุดคือ ด้านตัวนักศึกษา รองลงมาคือด้านอาจารย์ผู้สอน และด้านสถานศึกษา ตามลำดับ

1.1 ด้านตัวนักศึกษา พบว่า กลุ่มที่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลา มีระดับการรับรู้ในด้านตัวนักศึกษายู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อที่มีระดับการรับรู้สูงสุดคือ นักศึกษาลงทะเบียนเรียนภายหลังจากที่มหาวิทยาลัยกำหนด รองลงมาคือ มีภาระหนี้สินในครอบครัวจำนวนมากหมุนเงินไม่ทัน และรายข้อที่มีระดับการรับรู้ต่ำสุดคือ อาศัยอยู่กับผู้ปกครองที่ไม่ใช่ บิดา มารดา สำหรับกลุ่มที่ไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลา มีระดับการรับรู้ในด้านตัวนักศึกษายู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อที่มีระดับการรับรู้สูงสุดคือ นักศึกษาลงทะเบียนเรียนเพื่อปรับค่าระดับคะแนนเฉลี่ยให้ถึงเกณฑ์ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด รองลงมาคือ นักศึกษาลงทะเบียนเรียนภายหลังจากที่มหาวิทยาลัยกำหนด และรายข้อที่มีระดับการรับรู้ต่ำสุดคือ นักศึกษาไม่มีตำราเรียนในรายวิชาที่เรียน ขาดการพบทบทวนก่อนเรียนและก่อนสอบ

1.2 ด้านสถานศึกษา พบว่า กลุ่มที่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลา มีระดับการรับรู้ในด้านสถานศึกษายู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อที่มีระดับการรับรู้สูงสุดคือ การให้บริการของเจ้าหน้าที่ด้านต่างๆ รองลงมาคือ ค่าลงทะเบียนเรียนแพงเกินไป และรายข้อที่มีระดับการรับรู้ต่ำสุดคือ หนังสือ/วารสารของห้องสมุดไม่เพียงพอต่อการค้นคว้า สำหรับกลุ่มที่ไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลา มีระดับการรับรู้ในด้านสถานศึกษายู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อที่มีระดับการรับรู้สูงสุดคือ การให้บริการของเจ้าหน้าที่ด้านต่างๆ รองลงมาคือ ค่าลงทะเบียนเรียนแพงเกินไป และรายข้อที่มีระดับการรับรู้ต่ำสุดคือ อาคาร สถานที่ ห้องเรียน และสิ่งอำนวยความสะดวกไม่เอื้อต่อการเรียน

1.3 ด้านอาจารย์ผู้สอน พบว่า กลุ่มที่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลา มีระดับการรับรู้ในด้านอาจารย์ผู้สอนอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อที่มีระดับการรับรู้สูงสุดคือ ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ การตั้งคำถามและตอบคำถามในการเรียนการสอนของอาจารย์ผู้สอน รองลงมาคือ อาจารย์ผู้สอนมีภาระการสอนมากเกินไปทำให้ส่งเกรดล่าช้า และรายข้อที่มีระดับการรับรู้ต่ำสุดคือ อาจารย์ผู้สอนขาดประสบการณ์ในการสอน สำหรับกลุ่มที่ไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลา มีระดับการรับรู้ในด้านอาจารย์ผู้สอนอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อที่มีระดับการรับรู้สูงสุดคือ ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ การตั้งคำถามและตอบคำถามในการเรียนการสอนของอาจารย์ผู้สอน รองลงมาคือ อาจารย์ผู้สอนมีภาระการสอนมากเกินไปทำให้ส่งเกรดล่าช้า และรายข้อที่มีระดับการรับรู้ต่ำสุดคือ อาจารย์ผู้สอนขาดประสบการณ์ในการสอน

2. ตัวแปรที่ดีที่สุดในการจำแนกกลุ่มนักศึกษาที่ไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด มีจำนวน 2 ตัวแปร ได้แก่ ปัจจัยด้านตัวนักศึกษา และปัจจัยด้านสถานศึกษา

อภิปรายผลการศึกษา

1. ตัวแปรจำแนกกลุ่มความสำเร็จการศึกษา พบว่า กลุ่มนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลา มีระดับการรับรู้เกี่ยวกับตัวแปรจำแนกความสำเร็จการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านที่มีระดับการรับรู้สูงสุดคือ ด้านอาจารย์ผู้สอน รองลงมาคือ ด้านสถานศึกษา และด้านตัวนักศึกษา ตามลำดับ อาจเป็นเพราะบุคลิกภาพทางกายครูหน้าตาอ้วนอ้วน แต่งกายสุภาพดูงามตา รูปร่างดี ก่อให้เกิดความสนใจอันดับแรกให้กับผู้เรียน ถ้าครูมีคุณสมบัติอื่นๆ อาทิ เทคนิคการถ่ายทอด การใช้ทักษะต่างๆ ยิ่งทำให้กระบวนการเรียนการสอนราบรื่นยิ่งขึ้น บุคลิกภาพทางอารมณ์อาจารย์มีอารมณ์ที่ดีไม่เคร่งครัดจนเกินไป ไม่อ่อนไหวง่ายจะช่วยให้บรรยากาศในชั้นเรียน เป็นไปด้วยความเป็นกันเอง นักศึกษาจะมีความสุขในการเรียน บุคลิกภาพทางสังคม อาจารย์วางตัวเหมาะสม ถามสารทุกข์สุกดิบ เป็นกันเอง ให้กำลังใจ จะทำให้ผู้เรียนเกิดความภาคภูมิใจ และมานะพยายามในการเรียนเพิ่มมากขึ้นด้วย บุคลิกภาพทางสติปัญญา อาจารย์มีความรู้สามารถถ่ายทอดความรู้ได้ดี นำความรู้สมัยใหม่นำเสนอทำให้ผู้เรียนเชื่อมั่น ศรัทธา ยกย่องในภูมิรู้ของอาจารย์และอยากเรียนกับอาจารย์มากขึ้น ตรงข้ามกับอาจารย์ที่สอนแต่ในตำรา อาทิ จำเนียร สุมาธิธรรม (2549) ที่กล่าวว่า สภาพการจัดการเรียนการสอนที่ดีนั้น บุคคลที่มีความสำคัญที่สุดได้แก่ ครูผู้สอน ทั้งนี้เพราะครูเป็นผู้กระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจเอาใจใส่ต่อการเรียน ครูควรจัดกิจกรรมต่างๆ ให้เด็กทุกคนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง ครูควรสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูกับนักเรียน และนักเรียนกับนักเรียนด้วยกัน และต้องพยายามให้นักเรียนทุกคนได้เรียนรู้ด้วยความพอใจและเกิดผลที่ดีที่สุด การจัดเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอนในลักษณะที่ช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ครูจึงจะต้องจัดการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง และมีส่วนร่วมในการวางแผนการเรียนด้วย สิ่งสำคัญประการหนึ่งครูต้องเป็นตัวอย่างหรือแบบอย่างที่ดีให้แก่เด็กนักเรียน ทั้งนี้เพราะเด็กนักเรียนนั้นเป็นวัยที่อยู่ระหว่างหัวเลี้ยวหัวต่อที่ต้องการตัวแบบเพื่อสร้างบุคลิกในการเป็นผู้ใหญ่ งานวิจัยในประเทศไทยหลายชิ้นได้ข้อค้นพบที่มีความสอดคล้องกันว่า บุคลิกลักษณะของครูที่สำคัญประกอบด้วย ความเมตตากรุณา ความยุติธรรม ความรับผิดชอบ ความอดทน ความซื่อสัตย์สุจริต ความมีเหตุและผล ความขยันหมั่นเพียร ความรอบคอบ ความเป็นประชาธิปไตย มีความสัมพันธ์อันดีต่อนักเรียน มีความรู้กว้างขวาง มีความมั่นคงทางอารมณ์ ความเสียสละ สุขภาพอนามัยดี ความเข้าใจตนเองและผู้อื่น ลักษณะท่าทางดี กล้าแสดงความคิดเห็น รักความก้าวหน้า และมีความเชื่อถือได้ บุคลิกลักษณะที่กล่าวมาทั้งหมดเป็นสิ่งจำเป็นและมีความสำคัญต่อครูอย่างยิ่ง เพื่อให้ครูทันต่อการเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการของโลกปัจจุบัน

กลุ่มนักศึกษาที่ไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลา มีระดับการรับรู้เกี่ยวกับตัวแปรจำแนกความสำเร็จการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านที่มีระดับการรับรู้สูงสุดคือ ด้านตัวนักศึกษา รองลงมาคือด้านอาจารย์ผู้สอน และด้านสถานศึกษา ตามลำดับ อาจเป็นเพราะการที่จะประสบผลสำเร็จในการเรียนนั้น ตัวนักศึกษาเองต้องมีความรับผิดชอบ มีวินัยในตนเอง ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน ความสัมพันธ์ในครอบครัว การปรับตัว ความพร้อมในการเรียนซึ่งสอดคล้องกับ ทาริกา นัยเนตร (2562) ที่กล่าวว่า ปัญหาเกี่ยวกับตัวผู้เรียน ความพร้อมในการที่จะเรียนรู้ ปัญหาหาเสพติด เนื้อหารายวิชาที่เรียนยากเกินไป การปรับตัวเข้ากับสภาพ การเรียนการสอนแบบใหม่ ขาดความตั้งใจในการเล่าเรียน ขาดความพยายาม แบ่งเวลาในการเรียนไม่เหมาะสม การเข้าร่วมกิจกรรมที่มากเกินไป การปรับตัวเข้ากับเพื่อนๆ ไม่ได้ และความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการวางแผนในการจัดการเรียนการสอน เพราะสิ่งต่างๆ เหล่านี้อาจส่งผลให้นักศึกษามีปัญหาทางด้านการเรียน มีผลการเรียนที่ไม่ดี ส่งผลในการเรียนการสอนไม่สัมฤทธิ์ผลและเป็นส่วนหนึ่งของสาเหตุที่นักศึกษาไม่สำเร็จการศึกษา

1.1 ด้านตัวนักศึกษา พบว่า กลุ่มที่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลา มีระดับการรับรู้ในด้านตัวนักศึกษายู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายชื่อที่มีระดับการรับรู้สูงสุดคือ นักศึกษาลงทะเบียนเรียนภายหลังจากที่มหาวิทยาลัยกำหนด รองลงมาคือ มีภาระหนี้สินในครอบครัวจำนวนมากหมุนเงินไม่ทัน และรายชื่อที่มีระดับการรับรู้ต่ำสุดคือ อาศัยอยู่กับผู้ปกครองที่ไม่ใช่ บิดา มารดา สำหรับกลุ่มที่ไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลา มีระดับการรับรู้ในด้านตัวนักศึกษายู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายชื่อที่มีระดับการรับรู้สูงสุดคือ นักศึกษาลงทะเบียนเรียนเพื่อปรับค่าระดับคะแนนเฉลี่ยให้ถึงเกณฑ์ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด รองลงมาคือ นักศึกษาลงทะเบียนเรียนภายหลังจากที่มหาวิทยาลัยกำหนด และรายชื่อที่มีระดับการรับรู้ต่ำสุดคือ นักศึกษาไม่มีตำราเรียนในรายวิชาที่เรียน ขาดการทบทวนก่อนเรียนและก่อนสอบ จะเห็นได้ว่าระดับการรับรู้ในด้านตัวนักศึกษาทั้งสองกลุ่มแตกต่างกัน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะปัจจัยด้านตัวนักศึกษา ขึ้นอยู่กับความรับผิดชอบต่อตนเอง ความมีวินัยในตนเอง สภาพเศรษฐกิจของครอบครัว ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน ดังเช่นที่ กนกวรรณ อุปลา (2562) ที่กล่าวว่าถ้าไม่มีวินัยในตนเองชีวิตก็จะสับสนยุ่งเหยิง สังคมจะวุ่นวาย ไร้สาระสลาย ทำลายโอกาสในการที่จะดำเนินชีวิตที่ดีงามและโอกาสในการพัฒนาตนเองของทุกคน วินัยในตนเอง เป็นองค์ประกอบหนึ่งของลักษณะชีวิตที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการประสบความสำเร็จอย่างยั่งยืนในชีวิต เราจะไม่สามารถนำชีวิตไปสู่สิ่งที่ดีงามได้จนกว่าจะตั้งอยู่บนวินัย และวินัยสร้างความรับผิดชอบ วินัยสร้างระเบียบแบบแผน วินัยสร้างคนให้เป็นคนดี วินัยสร้างคนให้เป็นคนเก่ง

1.2 ด้านสถานศึกษา พบว่า กลุ่มที่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลา มีระดับการรับรู้ในด้านสถานศึกษายู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายชื่อที่มีระดับการรับรู้สูงสุดคือ การให้บริการของเจ้าหน้าที่ด้านต่างๆ รองลงมาคือ ค่าลงทะเบียนเรียนแพงเกินไป และรายชื่อที่มีระดับการรับรู้ต่ำสุดคือ หนังสือ/วารสารของห้องสมุดไม่เพียงพอต่อการค้นคว้า สำหรับกลุ่มที่ไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลา มีระดับการรับรู้ในด้านสถานศึกษายู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายชื่อที่มีระดับการรับรู้สูงสุดคือ การให้บริการของเจ้าหน้าที่ด้านต่างๆ รองลงมาคือ ค่าลงทะเบียนเรียนแพงเกินไป และรายชื่อที่มีระดับการรับรู้ต่ำสุดคือ อาคาร สถานที่ ห้องเรียน และสิ่งอำนวยความสะดวกไม่เอื้อต่อการเรียน จะเห็นได้ว่าระดับการรับรู้ในด้านสถานศึกษาของนักศึกษาทั้งสองกลุ่มเหมือนกัน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ การรับรู้ของตัวนักศึกษาเองที่มีต่อสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษา มีส่วนที่จะสนับสนุนในด้านการเรียนการสอน เป็นองค์ประกอบทางด้านศักยภาพของสถานศึกษา ด้านการบริการนักศึกษา เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่ทำให้ให้นักศึกษามีความสุข ได้รับความสะดวกสบาย ซึ่งทำให้นักศึกษาสามารถใช้เวลาในการศึกษาได้อย่างเต็มที่ นอกจากนี้ วรรณการ พรประเสริฐ (2558) กล่าวว่าเพื่อให้การเรียนรายวิชาในหลักสูตร และการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาตามวัตถุประสงค์หลักสูตร รวมทั้งช่วยส่งเสริมให้นิสิตสำเร็จการศึกษาภายในกำหนดเวลาของหลักสูตร สถานศึกษาควรต้องจัดระบบให้บริการวิชาการที่เอื้อต่อการศึกษาค้นคว้าของนิสิต วัสดุอุปกรณ์สำหรับการค้นข้อมูล ตำรา และวารสารที่ทันสมัย รวมถึงระบบบริการห้องสมุดที่เอื้อต่อการค้นคว้าของนิสิต ทั้งนี้เนื่องจากห้องสมุดเป็นแหล่งค้นคว้าที่สำคัญมาก เป็นแหล่งรวมเอกสารทางวิชาการ การให้บริการห้องสมุดควรเอื้ออำนวยความสะดวกให้กับผู้ใช้บริการ โดยเปิดบริการในช่วงที่นิสิตสะดวกต่อการศึกษาค้นคว้า ภายในห้องสมุดควรจัดสรรบริเวณที่เป็นสัดส่วนสำหรับการสนทนาทางวิชาการ หรือการศึกษาค้นคว้า ทำรายงานกลุ่ม และมีบรรณารักษ์สำหรับให้ความช่วยเหลือในการสืบค้นข้อมูล และให้บริการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานบรรณารักษ์

1.3 ด้านอาจารย์ผู้สอน พบว่า กลุ่มที่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลา มีระดับการรับรู้ในด้านอาจารย์ผู้สอนอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายชื่อที่มีระดับการรับรู้สูงสุดคือ ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ การตั้งคำถามและตอบคำถามในการเรียนการสอนของอาจารย์ผู้สอน รองลงมาคือ อาจารย์ผู้สอนมีภาระการสอนมากเกินไปทำให้ส่งเกรดล่าช้า และรายชื่อที่มีระดับการรับรู้ต่ำสุดคือ อาจารย์ผู้สอนขาดประสบการณ์ในการสอน สำหรับกลุ่มที่ไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลา มีระดับการรับรู้ในด้านอาจารย์ผู้สอนอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายชื่อที่มีระดับการรับรู้สูงสุดคือ ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ การตั้งคำถามและตอบคำถามในการเรียนการสอน

ของอาจารย์ผู้สอน รองลงมาคือ อาจารย์ผู้สอนมีการการสอนมากเกินไปทำให้สับสนและล่าช้า และรายชื่อที่มีระดับการรับรู้ต่ำสุดคือ อาจารย์ผู้สอนขาดประสบการณ์ในการสอน จะเห็นได้ว่าระดับการรับรู้ในด้านอาจารย์ผู้สอนของนักศึกษาทั้งสองกลุ่มเหมือนกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การรับรู้ของตัวนักศึกษาเองที่มีต่ออาจารย์ผู้สอน ต่อการเรียนการสอน คือการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรงโดยการกระทำด้วยตนเอง สอนให้เหมาะสมกับระดับวุฒิภาวะของผู้เรียน คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ส่งเสริมให้ผู้เรียนเจริญงอกงามในทุกๆ ด้าน และมุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจ มีทักษะ และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน ให้ผู้เรียนรู้จักอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมเคารพนับถือ และยอมรับความคิดเห็นของคนอื่น มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เคารพในสิทธิ หน้าที่ และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ สุรรัตน์ เสือน้อย (2555) กล่าวว่า การเตรียมการสอนที่ดี ทำให้การสอนราบรื่น ถูกต้อง และไม่สับสน แม้ว่าการสอนนั้นเป็นงานที่ค่อนข้างสับสน และมีตัวแปรต่างๆ มากมาย แต่ถ้าหากมีการจัดเตรียมการสอนให้เป็นระบบก็ช่วยลดความสับสน และนำทางให้การเรียนการสอนเป็นไปด้วยดี การเตรียมการสอนที่ดี ทำให้ครู-อาจารย์สอนตรงจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ ทำให้สอนได้ตรงตามเวลาที่จำกัด และจะช่วยให้มีการวางแผนให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมช่วยให้นักศึกษามีความสนใจชื่นชมยินดี มีความเชื่อมั่นและมีความศรัทธาในตัวครู ซึ่งทำให้การเรียนการสอนประสบผลความสำเร็จ เป็นไปตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน ลักษณะและพัฒนาการของนักศึกษาครูจะต้องเข้าใจนักศึกษาเป็นอย่างดี ทั้งในด้านพื้นฐานความรู้ ความสามารถทั่วไป ข้อบกพร่องส่วนตัวและความสามารถเฉพาะตน เพราะความสิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลต่อความพร้อมของการเรียนการสอนและวิธีการเรียนรู้ของนักศึกษาเป็นอย่างมาก ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับนักศึกษาจะช่วยให้ครูสามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น ก่อนการสอนได้อย่างเหมาะสมทั้งในด้านการเลือกความมุ่งหมายและกระบวนการสอน นักศึกษาจะมีความแตกต่างกันหลายด้านทั้งเพศ วัย สติปัญญา พื้นความรู้ พื้นฐานทางครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจสังคม สิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของนักศึกษาอย่างมาก ผู้สอนจะต้องพิจารณาได้ว่านักศึกษาแตกต่างกันด้านใดบ้าง

2. จากผลการวิจัย ตัวแปรจำแนกกลุ่มการไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม พบว่า ตัวแปรที่สามารถจำแนกกลุ่มนักศึกษาที่ไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด มีจำนวน 2 ตัวแปร ได้แก่ ปัจจัยด้านตัวนักศึกษา และปัจจัยด้านสถานศึกษา

2.1 ปัจจัยด้านตัวนักศึกษา สามารถจำแนกกลุ่มการไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามได้ เพราะนักศึกษาเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในระบบการศึกษา และจะขาดไม่ได้เพราะถ้าหากไม่มีนักศึกษา การเรียนการสอนก็จะไม่เกิดขึ้น ดังนั้นนักศึกษาจึงเป็นสิ่งสำคัญในการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล องค์ประกอบด้านต่างๆ อาทิ ด้านสภาพแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคม ความต้องการความสนใจ และความมุ่งหมายต่อวิชาที่เรียน ปัญหาเกี่ยวกับตัวผู้เรียน ความพร้อมในการเรียนรู้ สภาพแวดล้อมมีเสียงดัง เนื้อหาวิชายากเกินไป การปรับตัวให้เข้ากับสภาพห้องเรียนใหม่ไม่ได้ แบ่งเวลาเรียนไม่เหมาะสม ขาดความพยายาม ขาดความตั้งใจในการเรียน ปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนๆ ในห้องไม่ได้ และความแตกต่างระหว่างบุคคล อาจเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการวางแผนจัดการเรียนการสอน สอดคล้องกับ วิไลพันธ์ บุญมาก (2561) พบว่า ด้านปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษา นักศึกษาเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงสถานที่พักอาศัย หรือย้ายที่อยู่เพื่อมาศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยทำให้เกิดความกังวลใจในเรื่องต่างๆ ของนักศึกษา ทั้งนักศึกษายังมีการขาดความเชื่อมั่นในตนเองของนักศึกษา มหาวิทยาลัยควรจัดกิจกรรมให้นักศึกษาได้ปรับตัวเพื่อให้นักศึกษาได้ปรับตัวก่อนเริ่มการศึกษา อาทิ โครงการเรียนปรับพื้นฐาน โดยนักศึกษารุ่นพี่ทำการสอนในรายวิชาพื้นฐานก่อนเปิดการศึกษา และดูแลการใช้ชีวิตและการปรับตัวของนักศึกษาก่อนเปิดภาคการศึกษา และมีอาจารย์ที่ปรึกษาและเจ้าหน้าที่ดูแลนักศึกษาอย่างใกล้ชิด และการแนะนำหลักสูตรแก่นักเรียนกลุ่มเป้าหมายเพื่อให้นักศึกษาที่เลือกศึกษาในสาขาวิชาใดสามารถเลือกเรียนได้ตรงกับความต้องการของนักศึกษามากที่สุด เช่นเดียวกันกับมินตรา

วิบูลย์ชาติ (2559) พบว่า ส่วนใหญ่เป็นปัญหาด้านการเรียน/การปรับตัว สำหรับความคาดหวังที่มีต่อการแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นจากปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลการเรียนของนักเรียนนั้น ส่วนใหญ่คาดหวังให้มหาวิทยาลัยสนับสนุนทุนการศึกษาหรือเปิดโอกาสทางการศึกษามากกว่านี้ การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารต่างๆ ทั้งถึงและรวดเร็ว อาจารย์ที่ปรึกษามีเวลาให้เพียงพอ เมื่อมีปัญหาการเรียนจะได้รับการช่วยเหลือโดยเร็ว อาจารย์ที่ปรึกษาที่มีความรู้เรื่องหลักสูตรดีกว่านี้ สามารถให้คำแนะนำได้ กิจกรรมของมหาวิทยาลัยเป็นไปตามความสมัครใจของนักศึกษา และสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัยมีบรรยากาศทางวิชาการมากกว่าที่เป็นอยู่ในขณะนี้

2.2 ปัจจัยด้านสถานศึกษา สามารถจำแนกกลุ่มการไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามได้ เพราะการจัดสภาพแวดล้อมของสถานศึกษายังมีความสัมพันธ์กับการพัฒนาผู้เรียน สถานศึกษาที่มีความสะอาด สงบ ร่มรื่นอาคารสถานที่ วัสดุ ครุภัณฑ์และทรัพยากรอื่นๆ ของสถานศึกษาที่มีการดูแลรักษาอำนวยความสะดวก พอเพียง และอยู่ในสภาพที่ใช้การได้ดีพร้อมใช้ได้ตลอดเวลา การจัดให้มีห้องเรียนห้องปฏิบัติการ ที่เอาไว้อีกการทำกิจกรรมการเรียนการสอน มีห้องสมุดไว้เป็นแหล่งเรียนรู้ มีพื้นที่สีเขียวและสิ่งอำนวยความสะดวกที่พอเพียงและอยู่ในสภาพที่ใช้การได้ดี มาตรการส่งเสริมสุขภาพอนามัย และความปลอดภัยของนักศึกษา ซึ่งจำเป็นจะต้องมีการจัดให้กับผู้เรียนด้วย ดังเช่นที่สุรรัตน์ เสือน้อย (2555) พบว่า องค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา ด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน นักศึกษา เห็นว่าเป็นสาเหตุในระดับสาเหตุน้อย และอาจารย์ที่ปรึกษาในระดับสาเหตุปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน นักศึกษาเห็นว่า ไม่ได้ได้รับความช่วยเหลือในเรื่องการเรียนจากเพื่อนมากที่สุดในระดับสาเหตุปานกลาง และอาจารย์ที่ปรึกษาเห็นว่า ถูกเพื่อนๆ ชักจูงไปในทางที่ไม่ดีมากที่สุด ในระดับสาเหตุมากที่สุด ด้านการบริหารงานของมหาวิทยาลัย นักศึกษาเห็นว่า เป็นสาเหตุในระดับสาเหตุปานกลาง และอาจารย์ที่ปรึกษาในระดับสาเหตุน้อย โดยนักศึกษาเห็นว่า มหาวิทยาลัยไม่ให้ความสำคัญด้านสวัสดิการและการอำนวยความสะดวกแก่นักศึกษามากที่สุด ในระดับสาเหตุปานกลาง และอาจารย์ที่ปรึกษา เห็นว่ามหาวิทยาลัยมีทุนการศึกษาน้อยเกินไปมากที่สุด ในระดับสาเหตุปานกลาง ด้านกิจกรรมนักศึกษา นักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษา เห็นว่าเป็นสาเหตุในระดับสาเหตุปานกลาง โดยอาจารย์ที่ปรึกษาเห็นว่า ขาดความสนใจและร่วมมือในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรมากที่สุด ในระดับสาเหตุมาก นักศึกษาเห็นว่า กิจกรรมนักศึกษามีมากเกินไปเป็นเหตุให้มีผลกระทบต่อผลการเรียนการสอนมากที่สุด ในระดับสาเหตุมากที่สุด ด้านสถานที่และอุปกรณ์ นักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาเห็นว่าเป็นสาเหตุในระดับสาเหตุมาก นักศึกษาเห็นว่าเครื่องมือ เครื่องมือ อุปกรณ์การฝึกงานไม่อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดีมากที่สุด ในระดับสาเหตุมากที่สุด และอาจารย์ที่ปรึกษาเห็นว่าห้องปฏิบัติงานมีไม่เพียงพอแก่นักศึกษามากที่สุด ในระดับสาเหตุมากที่สุด

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด ได้แก่ ตัวนักศึกษาและสถานศึกษา ดังนั้น เพื่อช่วยให้นักศึกษาประสบความสำเร็จในการเรียนตามระยะเวลาที่กำหนด จึงควรจัดเตรียมแนวทางแก้ไขปัญหาดังนี้ 1) การสอนเสริมปรับพื้นฐานก่อนเรียน 2) ใช้ระบบพี่เลี้ยงในการเรียน 3) การอบรมเชิงปฏิบัติการ การใช้งานระบบบริการการศึกษาต่าง ๆ จิตวิทยาให้คำปรึกษา ระเบียบข้อบังคับ ให้กับอาจารย์ ที่ปรึกษาวิชาการ 4) การให้ทุนการศึกษสนับสนุนการเรียน 5) ให้งานพิเศษเพิ่มรายได้จากส่วนงานต่างๆ ภายในมหาวิทยาลัย 6) ตรวจสอบระบบสนับสนุนการเรียน รู้ อาทิ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ อินเทอร์เน็ต เป็นต้น ให้มีประสิทธิภาพ และสำรวจความต้องการเพิ่มเติมอย่างสม่ำเสมอ และ 7) จัดพื้นที่กิจกรรมกลุ่มที่เหมาะสม เพื่อปฏิสัมพันธ์ด้านวิชาการและสังคมระหว่างนักศึกษาด้วยกัน และนักศึกษากับอาจารย์

2. แนวทางแก้ไขปัญหการไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนดที่ควรดำเนินการและเป็นแนวทางที่กระทบต่อแนวทางอื่นๆ คือ การสอนเสริมปรับพื้นฐานความรู้ก่อนเรียน ซึ่งกระทบกับแนวทาง 3 แนวทาง

ได้แก่ 1) แนวทางการตรวจสอบระบบสนับสนุนการเรียนรู้ อาทิ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ อินเทอร์เน็ต เป็นต้น ให้มีประสิทธิภาพ และสำรวจความต้องการเพิ่มเติมอย่างสม่ำเสมอ 2) แนวทางการจัดพื้นที่กิจกรรมกลุ่มที่เหมาะสม เพื่อปฏิสัมพันธ์ด้านวิชาการและสังคมระหว่างนักศึกษาด้วยกันและนักศึกษากับอาจารย์ และ 3) แนวทางการใช้ระบบพี่เลี้ยง ดังนั้น การใช้แนวทางแก้ปัญหาการไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนดด้วยการสอนเสริม ปรับพื้นฐานความรู้ก่อนเรียน จึงเป็นแนวทางที่ควรเลือกดำเนินการเพื่อแก้ปัญหา เพราะเป็นการใช้แนวทางแก้ปัญหาที่น้อยที่สุด ที่มีผลเสมือนใช้ทั้ง 3 แนวทางมารวมแก้ปัญหาด้วย

3. การสร้างโปรแกรมเพื่อจำแนกกลุ่มและใช้ข้อมูลที่มีอยู่

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรวิเคราะห์เส้นทางอิทธิพล (Path analysis) เพื่อศึกษาขนาดและทิศทาง ของอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมของตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด

2. การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จึงควรจะมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนดในระดับการศึกษาอื่น หรือภายใต้สังกัดอื่น ที่มีบริบทแตกต่างกัน

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงด้วยดี โดยได้รับความช่วยเหลือและดูแลเป็นอย่างดี โดยเฉพาะในด้านงบประมาณจากมหาวิทยาลัยฯ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านที่สนับสนุนการทำวิจัยสถาบันและตระหนักถึงคุณค่าในการทำวิจัย

ขอขอบคุณ ผู้อำนวยการกองบริการการศึกษา ที่ส่งเสริม สนับสนุน ให้ความอนุเคราะห์เกี่ยวกับจำนวนผู้สมัครสอบคัดเลือก และจำนวนนักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

ขอขอบคุณ บุคลากรกองบริการการศึกษา ที่คอยช่วยเหลือ เป็นกำลังใจให้กันมาตลอด และทำให้การทำวิจัยเต็มไปด้วยความสุขและเหตุการณ์ที่น่าจดจำ

ท้ายสุดนี้ขอขอบพระคุณบุพการี และบูรพาจารย์ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาให้ผู้วิจัยมีความรู้และได้ใช้ความรู้ อันเป็นประโยชน์ในการพัฒนาองค์กร และขอบคุณผู้มีอุปการคุณทุกท่านที่ผู้วิจัยไม่ได้รับบัพชีที่มีส่วนสำคัญในการให้ความช่วยเหลืออันเป็นประโยชน์จนทำให้การทำวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

เอกสารอ้างอิง

กนกวรรณ อุปลา. (2562). *ความมีวินัยในตัวเอง*. สืบค้น มีนาคม 2019, จาก

<https://sites.google.com/site/knkwrnxupla/bth-thikhwam-mi-winay-ni-taw-xeng>

งานทะเบียนและประมวลผลการศึกษา. (2565). *สถิติผู้สำเร็จการศึกษา*. สืบค้นจาก

https://reg.psru.ac.th/reg2018/home_officer.php

จารุณี มงคลแก้ว. (2553). การศึกษาสาเหตุการออกกลางคันและการไม่สำเร็จการศึกษาตามแผนของนักศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา. ใน *รายงานวิจัย*. นครราชสีมา: สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.

จำเนียร สุมาธิธรรม. (2549). *การศึกษาสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์). สุรินทร์: มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.

- ทาริกา นัยเนตร. (2562). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการสำเร็จการศึกษาลำช้าของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ. ใน *งานวิจัย. ศรีสะเกษ: มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ*.
- ธรรมรัตน์ คงดี. (2562). *กลยุทธ์การช่วยเหลือผู้เรียนหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานในศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย อำเภอเมืองตราด จังหวัดตราด* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา). ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม. (2560). *ประวัติมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม*. สืบค้นจาก <https://www.psu.ac.th/mission/#>
- มินตรา วิบูลย์ชาติ. (2559). การศึกษาสาเหตุการออกกลางคันและการไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่กำหนดในหลักสูตรของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา. ใน *งานวิจัย. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา*.
- วรรณกร พรประเสริฐ. (2558). *การวิเคราะห์ตัวแปรจำแนกกลุ่มการสำเร็จการศึกษาของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยนเรศวร). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- วิไลพันธ์ บุญมาก. (2556). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออกกลางคันและไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะที่กำหนดของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ วิทยาเขตปราจีนบุรี. ใน *Proceedings of the 10th National Conference on Technical Education*.
- วิชญ์ อ่วมสอาด. (2555). *การวิเคราะห์ปัญหาที่ส่งผลต่อการไม่สำเร็จการศึกษาของนักศึกษาโดยวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบ* (ปัญหาพิเศษหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- สุรรัตน์ เสือน้อย. (2555). ปัจจัยที่มีผลต่อการไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนดของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์. ใน *งานวิจัย. อุตรดิตถ์: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์*.